

Sygn. akt IV U 1125/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2016 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 lipca 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do deputatu węglowego od wcześniejszej daty

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala K. B. prawo do deputatu węglowego od dnia 01 lutego 2012 r.,

II. w pozostałej części odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 1125/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.07.2015 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej K. B. przyznania deputatu węglowego wskazując, iż ubezpieczona nie zgłosiła wniosku o wypłatę deputatu węglowego za wcześniejszy okres.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona K. B. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do deputatu węglowego za okres od 3.11.2004 r. do 31.01.2015 r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa ubezpieczonej do deputatu węglowego został jej wypłacony poczynając od miesiąca złożenia wniosku, to jest od dnia 1.02.2015 r. Stosownie bowiem do treści art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Stan faktyczny sprawy jest bezsporny. Organ rentowy nie kwestionuje prawa K. B. do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu deputatu węglowego. Sporną pozostaje jedynie data przyznania prawa do tego dodatku.

Na podstawie decyzji z dnia 13.06.2005 r. ubezpieczona (ur. (...)) nabyła prawo do emerytury w wieku obniżonym w oparciu o art. 46 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Decyzją z dnia 15.09.2011 r. K. B. nabyła prawo do emerytury po ukończeniu wieku emerytalnego od dnia 1.08.2011 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

W dniu 9.02.2015 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie ekwiwalentu za deputat węglowy. W toku postępowania zainicjowanego złożeniem tego wniosku ZUS ustalił, iż ubezpieczona w okresie od 15.08.1979 r. do 30.04.1984 r. oraz od 1.08.1984 r. do 31.10.1998 r. pracowała w (...) Szpitalu (...), który był jednostką organizacyjną podległą (...). Rozpoznając powyższy wniosek, pozwany organ rentowy decyzją z dnia 20.04.2015 r. przyznał ubezpieczonej prawo do deputatu węglowego od dnia 1.02.2015 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

W dniu 9.07.2015 r. K. B. wystąpiła do (...) Oddział w S. z wnioskiem o przyznanie prawa do deputatu węglowego od wcześniejszej daty. Zaskarżoną decyzją z dnia 30.07.2015 r. organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej prawa do deputatu węglowego opierając się na brzmieniu art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonej jest częściowo, w zakresie żądania przyznania prawa do deputatu węglowego od 1.02.2012 r., uzasadnione.

Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 08.09.2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego "Polskie Koleje Państwowe" (Dz.U. z 2014r. poz. 1160 ze zm.) byłemu pracownikowi kolejowemu pobierającemu emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, przyznana na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin lub przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144, z późn. zm.) albo przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238 i Nr 56, poz. 678), a także członkom rodziny tego pracownika pobierającym po nim rentę rodzinną przyznaną na podstawie wymienionych przepisów, przysługuje prawo do deputatu węglowego w ilości 1800 kg węgla kamiennego rocznie, w formie ekwiwalentu pieniężnego. Z treści ustępu 10 tego przepisu wynika, że emeryci i renciści nabywają prawo do ekwiwalentu pieniężnego z dniem przyznania emerytury lub renty. Wskazać należy, iż takie ukształtowanie przywołanego przepisu powoduje, iż jest on normą szczególną do art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS i gwarantuje wypłatę ekwiwalentu od dnia nabycia prawa do emerytury. Użyte w 74 ust. 1 omawianej ustawy stwierdzenie „przysługuje prawo do deputatu węglowego” jest kategoryczne i uznać należy, iż w sytuacji objętej hipotezą powyższego przepisu, aktualizuje się obowiązek wypłaty wymienionego świadczenia. Organ rentowy ustalając uprzednio prawo do emerytury miał zatem obowiązek sprawdzenia czy ubezpieczona była uprawniona do takiego ekwiwalentu w okresie zatrudnienia na kolei. Sprawdzenie to zostało dokonane dopiero w 2015 r. i w ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczona nie może z tego tytułu ponosić negatywnych konsekwencji.

Stosownie do treści art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Zgodnie zatem z treścią pkt 2 przywołanego przepisu, zasadnym było przyznanie ubezpieczonej jedynie prawa do deputatu węglowego za okres 3 lat przed miesiącem, w którym złożyła wniosek, tj. za okres od 1 lutego 2012 r. Wynika stąd, iż odwołanie ubezpieczonej w pozostałym zakresie, tj. o przyznanie prawa do deputatu węglowego przed dniem 1 lutego 2012 r. powinno zostać oddalone.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w pkt I wyroku, w pozostałej zaś części oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.